

לוֹן אֲגַר טָב בְּהַהוּא עַלְמָא, וּבְגִינֵּיהוּ יַרְתִּין אֲבָהָן דֶּלְהֹן
חוֹלְקָא בְּהַהוּא עַלְמָא וְאוֹקְמָיה.

תֵּא חִזֵּי, קוֹדֵשׁ אֶבְרִיךְ הוּא נָטוּ אִילְגָּנִין בְּהָאִי עַלְמָא אֵי
אֲצַלְחוּ יִאָוֹת, לֹא אֲצַלְחוּ אַעֲקָר לוֹן וְשַׁתְּלָל לוֹן
אֲפִילּוּ כִּמְהָ זְמָנִין. וּבְגִינֵּן כֵּךְ כֵּל אַרְחֵי דָקּוֹדֵשׁ אֶבְרִיךְ
הָוּא כְּלָהוּ לְטָב וְלְאַתְקָנָא עַלְמָא:

בָּא אֵל אִשְׁת אָחִיךְ וַיְבִם אָוֹתָה, דָהָא יְהוּדָה וּכְלָהוּ
שְׁבָטִין הוּוּ יְדַעַּי דָא. וּעֲקָרָא דְמִלְתָּא, וְהַקְּמָן זְרָעָ.
בְּגִינֵּן דְהַהוּא זְרָעָ אֲצַטְרִיךְ לְאַתְקָנָא מְלָה וְלְמַגְלָם
גּוֹלְמָא לְתִקְוָנָא דָלָא יַתְפִּרְשָׁ גּוֹעָא מְשֻׁרְשִׁיהָ כְּדָקָא
יִאָוֹת, הָדָא הוּא דְכַתִּיב (איוב ל' ז) וְאָדָם עַל עַפְרָ יִשּׁוּב.

וּכְדָ מַתְתָּקָנוּ לְבַתֵּר כְּדָקָא יִאָוֹת, אַלְיִין מִשְׁתְּבִחִין בְּהַהוּא
עַלְמָא בְּגִינֵּן דָקּוֹדֵשׁ אֶבְרִיךְ הוּא אַתְרֵעִי בָּהָו. וּבְגִינֵּן
כֵּךְ פִּתְיִבּ, (קהלת ד) וְשַׁבְּחָ אַנְיִ אֶת הַמְתִים שְׁפָבָר מִתוֹן,
דִּיקְאָ. מִן הַחַיִים אֲשֶׁר הַמָּה חַיִים עֲדָבָה. מַאי עֲדָבָה,
כִּמְהָ דָאָת אָמֵר (בראשית י) אַחֲרֵי בְּלוֹתֵי הַיְתָה לֵי עֲדָבָה.
וּכְתִיּוּב (איוב לג) יִשּׁוּב לִימִי עַלְוָמִיו.

וּטּוֹב מְשִׁנֵּיהֶם אֶת אֲשֶׁר עָדָן לֹא הָיָה (דָלָא שָׁב לִימִי עַלְוָמִיו)
אֲשֶׁר לֹא רָאָה אֶת הַמְעָשָׂה הַרְעָ אֲשֶׁר בַּעֲשָׂה תְּחִתְּ
הַשְּׁמֶשׁ. וּטּוֹב מְשִׁנֵּיהֶם אֶת אֲשֶׁר עָדָן לֹא הָיָה, דָלָא שָׁב
לִימִי עַלְוָמִיו וְלֹא אֲצַטְרִיךְ לְאַתְקָנָא, וְלֹא סְבִיל חֹבִין

קדמائي, בגין דקונדשא בריך הוा (דף קפה נ"א) **יהב ליה אתר מתקנא בהוּא עלמא כדקא יאות.**

תא חזי, מה כתיב, (קהלת ח) ובכן ראיתי רשעים קבורים וגוי, כמה דאתמר. בגין דקונדשא בריך הוा עביד טיבו ולא בעא לשצאה עלמא אלא כמה דאתמר, וכל ארחותיו בלהו קשות וזוכו לאוטבא להו בהאי עלמא ובעלמא דأتي. זפאה חולקחון דעתיקיא דAINON אזי' בארכ קשות, עלייהו כתיב, (תהלים ל) צדיקים ירשו ארץ: וירע בעניי יי' אשר עשה ויימת גם אותו. רבינו חייא פתח, (קהלת יא) בבקר זרע את זרעך ולערב אל תבח ידך וגוי. תא חזי, כמה אתחזי ליה לבר נש לאזדהרא מהובוי, ולאזדהרא בעובדי קמי קונדשא בריך הוा. בגין דכמה שליחן וכמה ממון איינון בעלמא, איינון אזיין ושיטן, וחמאן עובדי הון דבני נשא, וסחדין עליי. (ז"ח עלייהו) **וכלא בספרא כתיבין.**

ותא חזי, בכל איינון חוביין דאסטאכ בהו בר נש בהאי עלמא, דא איהו חובה דאסטאכ ביה בר נש יתיר בהאי עלמא ובעלמא דأتي. מאן דאושיד זרעיה בריקניא, ואפיק זרעא למגנא בידא או ברגלא ואסתאב ביה. כמה דאת אמר, (תהלים ה) כי לא אל חפש רשות אתה לא יגורך רע.

בְּגִין דָא לֹא עָל לְפִרְגּוֹדָא, וְלֹא חַמִּי סִבְר אֲפִי עַתִּיק יּוֹמִין, כַּמָּה דְתַבִּינָן כְּתִיב הַכָּא לֹא יִגְרַך רַע, כְּתִיב וַיְהִי עָר בְּכוֹר יְהוּדָה רַע בְּעִיגִי יְזִי. וּבְגִין כֵּה כְּתִיב, (ישעה א) יַדְיכֶם דְמִים מְלָאוֹג. זֶפְחָה חֻלְקִיה דָבָר נִשׁ דְחִיל לְמִארִיה וַיְהִיא נְטִיר מָאוֹרָה בִּישָׁא, וַיַּדְפֵי גְּרָמִיה לְאַשְׁתְּדָלָא בְּדַחְילוֹ דְמִארִיה.

תָא חַזִי, בְּבָקָר זָרָע אֶת זָרָעָה, הָאֵי קָרָא אָוְקָמוֹתָה. בְּבָקָר, דָא הוּא בְזָמְנָא דָבָר נִשׁ אֲתָקִיִים בְּחִילִיה וַיְהִיא בְּעוֹלִימָו, כְּדִין אַשְׁתְּדָל לְאַוְלָדָא בְּנֵין בָּאִיתָתָא דְחַזִיא לִיה, דְכִתִּיב בְּבָקָר זָרָע אֶת זָרָעָה.

דָהָא כְּדִין זָמְנָא אֵיתָו כַּמָּה דָאָת אָמֵר, (תְּהִלִּים קכ) פְּחָצִים בַּיד גָּבוֹר כָּו בְּנֵי הַגּוֹרִים. בְּגִין דִּיבְכֵיל לְמִילָף לְהָיו אָרְחוֹי דְקָוְדָשָא בְּרִיךְ הוּא, וַיְהִיא לִיה אֲגָרָא טָבָא לְעַלְמָא דָאָתִי. דְכִתִּיב אֲשֶׁר הַגָּבָר אֲשֶׁר מְלָא אֶת אַשְׁפְתָו מֵהֶם לֹא יִבְשֹׂו כִּי יִדְבְּרוּ אֶת אָוּבִים בְּשָׁעָר. לֹא יִבְשֹׂו בְּהָהּוּא עַלְמָא, בְזָמְנָא דְמִארִיהוֹן דְדִינָא יִתְהַזֵּן לְקַטְרָגָא עַלְזָוִי. דְלִית לֹא אֲגָרָא טָבָא בְּהָהּוּא עַלְמָא, בְּהָהּוּא דְאַוְלִיפָה לִיה לְבָרִיה דְחִילוֹ דְמִרִיה בְּאָרְחוֹי דְאָוְרִיתָא.

תָא חַזִי מָה אָמֵר בְּאַבְרָהָם, דְכִתִּיב, (בראשית י) כִּי יַדְעַתָּיו לְמַעַן אֲשֶׁר יִצּוֹה אֶת בְּנֵיו וְאֶת בֵּיתו אֶתְרִיו וְשִׁמְרוֹ

דרכָ יי לעשׂות צדָקה ומשְפט. ועל דא ההוא זכו קיימא
לייה בההוא עלמא לגבי כל מאיריהון דידייא.

ובגין כה בבקר זרע את זרעך, ולענבר אל תפוח ייך,
אפיקו ביומי דזקנה, הדיאו זמנה דסיב בר נש

(לא יימא כבר אשתקלית ודי לי או בבר אשתקלית ולא ייכילנא והשתא דאנא סיב לית אנה
בעי ועם כל דא) מה פתיב אל תפוח ייך לא ישבוק מלאולדא
בהאי עלמא. מי טעמא, בגין דלא תדע איזה יכשר
זהה או זה לפני האלהים. בגין דיקומין בגיןה בההוא
עלמא.

ועל דא פתיב (תהלים קב) הפה נחלת יי בנים, דא צרורא
דבשmeta סטרא דעלמא דאתה, ולהאי נחלת מאן
זכי ליה לבר נש לאעלא בההוא נחלת יי, בנים. אינון
בגין זכאן ליה לנחלת יי, ועל דא זפאה ההוא בר נש
דוצי לוון דיווליף לוון ארחווי דאוריתא כמה דאטמר:
ותסר בגדי אלמנותה מעליה וגוו, תא חי, תמר בת
כהן הות, וכי סלקא דעתך דאייה אזלא בגין
לאונאה עם חמוּה, דהא אייה צניעותא אשתקחת בה
תדר. אלא אייה צדקת הות ובחכמה עבדת הא, דהא
אייה לא אפקרת גרمة לגביה, אלא בגין דידיעה ידעת
וחכמתא אסתפלת. ועל דא אייה אתה לגביה למעבד
(עמיה) טיבו וקשוט, ועל דא אתה (להדריה) ואשתדלת
בעסקא דא.

תא חזי, בגין דאייה ידעת ידיעה ואשתדלת בעסקא דא. קידשא בריך הוּא עבד סיועא תפָן בההוא עובדא ואתעברת מיד. וכלא הוּה (דף קפה ע"ב) מביה. וαι תימא אמא לא איתי קידשא בריך הוּא אינון בנין מאתתא אחרא, אמא מן דא. אלא ודי אייה אצטראיכא לעובדא דא ולא אתתא אחרא.

תרין נשיין הוּו דמפנייהו אטבי זרעא דיהודה, ואותו מביהו דוד מלכא ושלמה מלכא ומלא משיחא. ואלין תרין נשיין דא כגונא דדא, תמר ורות דמיתה בעלייהו בקדמיתה, אינון אשטדלו לעובדא דא.

תמר אשטדלת לגבוי חמוה דאייה קרייב יתיר לבניו דמיתה. מאי טעמא אייה אשטדלת לגביה, דכתיב כי ראתה כי גדל שלה והיא לא בתנה לו לאשה. ובגין דא אשטדלת בעובדא דא לגבוי חמוה.

רות מית בעלה ולבתר אשטדלת בעובדא דא לגביה דבעז דכתיב, (רות ג) ותגל מרגלותיו ותשכבר. ואשתדלת בהדייה ולבתר אוילדת לייה לעובד. וαι תימא אמא לא נפיק עובד מאתתא אחרא, אלא ודי היא אצטראיכת ולא אתתא אחרא. ומתרין אלין אטבי ואشتכליל זרעא דיהודה, ותרונייהו בכשרות עבדו למעבד טיבו עם אינון מיתיא לאתתקנא עלמא לבתר.

וְדֹא הוּא כַּמָּה דָּאַתֵּר

(קהלת ד) וְשִׁבְחַתְּנִי אֲנִי אֶת הַמְתִים
שִׁבְבָּרְמָתָג, דָּהָא כֵּד הָוּ תִּין בְּקָדְמִיתָא לֹא הָוּ
בָּהָו שְׁבָחָא (וז"ח ולכ"ט הָוּ בָּהָו שְׁבָחָא), וְתַרְוּוִיְהָוּ אַשְׁתְּדָלוּ
לְמַעַבְדָּטְיוּ וְקַשּׁוֹט עִם אָנוֹן מִתְּיִיא, וְקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ
הָוּא סִיעַ בְּהָוּא עַזְבָּדָא וְכֵלָא הָוּה בְּדָקָא יָאָות. זֶפְאָה
אִיהָוּ מֵאָן דָּאַשְׁתְּדָלְבָּא אַוְרִיְתָא יִמְמָא וְלִילִיאָא. כַּמָּה דָּאַתֵּ
אָמָר, (יהושע א) וְהִגִּתְּ בָּו יוֹמָם וְלִילָה לְמַעַן תִּשְׁמַר לְעַשּׂוֹת
כָּל הַפְּתֻוחַ בָּו כִּי אָז תִּצְלִיחַ אֶת דָּרְכֵיכְ וְגַוְ':

וַיּוֹסֵף הַוְרֵד מִצְרִיָּה וַיַּקְנֵהוּ פּוֹטִיפְרָ וְגַוְ'. (מה כתיב לעיל ויבר
יהוֹדָה ויאמר, איהו אמר לגביו אבוי הַכְּרָבָר נָא וְגַוְ, ועל דָא ויבר יהוֹדָה. וכ כתיב
וְהַנָּה תְּאוּמִים בְּבִטְנָה. תְּאוּמִין הָוּ מִקְרָמָת דָּנָא אַחֲנָה הָוּ. רַבִּי חִזְקִיָּה אָמָר, לֹא אַשְׁתְּמַע הַכְּרָבָר.
אֶלָּא בְּנֵינֵי אַחֲרֵנֵי אַתְּלִילָה. אָמָר רַבִּי אַבָּא, בְּגִין קָרְבָּא אַשְׁתְּדָלָת לְאַשְׁבָחָא אַזְבָּדָא דָאַתְּאָבָדָה.
תֵּא חִזְיָה מִתְּבִיב, וַיְהִי בְּמַשְׁבֵּךְ יָדו וְהַגָּה יָצָא אַחֲיוּ וְהִאמְרָה מִהְפְּרִצְתָּה עַלְיָךְ פְּרִזְצָה. רַמּו הַכְּרָבָר
פְּרִיצָה קְדָמָה דְּפִרְיָץ הַחֲאָה דְמִית עַלְיהָ מִשְׁמָעָה דְכִתְבֵּי פְּרִצָּת עַלְיָךְ פְּרִיצָה בְּגִין
דְּאַצְטְּרִיבָה לְאַטְּרָחָה לְמַרְךָ וּבְגִין כֵּה פְּרִיצָה תַּעֲבִיד בְּשָׁאָר עַמְּנִי עַזְבָּדָי עַבְדָּת כּוֹכְבִים
וּמְזָלוֹת. ועל דָא וַיַּקְרֵא אֶת שְׁמוֹ פְּרִזְצָה. ולכ"ט דָכְלָע עַזְבָּדָא דִיהוֹדָה אַתְּמָר דִיהוֹדָה וּבְגִין לְיהָ
וַיּוֹסֵף. ואיהו גָּרִים לְיהָ לְכָל הָאֵי. דָאֵי יהוֹדָה קָנָה אָמָר נַהֲרָר לְיהָ לְאַבְגָּנָא הָוּ עַבְדִּין לְיהָ
אַחֲיוּ הַכְּרָבָר וְעַל דָא נַחֲטוּ לְיהָ אַחֲיוּ מִשְׁלְטָנוֹתָא דְעַלְיהָ. לְבָמָר דָאַתְּגָלִי מְאַחֲיוּ וְאַתָּה עַלְיהָ
כָּל דָא אַהֲדָר וְאָמָר וַיּוֹסֵף הַוְרֵד מִצְרִיָּה) **מַאי** הַוְרֵד. **דָאַסְתְּבָם קְוִידְשָׁא**
בְּרִיךְ הָוּ **בְּהָוּא עַזְבָּדָא** לְקַיִםָא גּוֹרָה דִילִיה דְגַזְרָ בֵין
הַבְּתָרִים דְכִתְבִּים, (בראשית ט) יְדֹוע תְּדֹעַ כִּי גַּר יְהִי וּרְעֵד
וְגַוְ. **וַיַּקְנֵהוּ פּוֹטִיפְרָ** לְסִטְר חַטָּאת קָנָה לְיהָ.
פָּתָח וְאָמָר, (איוב ט) **הָאָמָר לְחָרָס וְלֹא יִזְרַח וּבְעֵד כּוֹכְבִים**

יחתמו. תא חזי, שבעה ככבי עבד קודשא ברייך הוא ברקייעא, וכל רקייעא וركיעא אית ביה כמה שמשין ממפני לשמשא ליה לקודשא ברייך הוא.

בגין דלית לך לשמשא או ממנא דלית ליה פולחנא ושמוששא למאירה, וקויימי כל חד וחד על ההוא שמוששא דאתפקדא ביה, וכל חד ידע עבידתיה לשמשא. מבהון משמשי בשליחותא דמריהון ואתפקדן בעלמא על כל עובדייהון דבני נשא, ומבהון דקא משבחין ליה ואינו (חא) אתפקדן על שירותה. ואף על גב דאיונו אתפקדן בהאי, לית לך כל חילא בשמייא וככביון ומזלי דכלחו לא משבחן ליה לקודשא ברייך הוא.

זהא בשעתא דעל ליליא כדין אתפרשן תלת סטרין משרין לתלת סטרין עלמא, ובכל סטרא וסטרא אלף אלףין ורבוא רבון וכלחו ממון על (דף קפט נ"א) שירותה. תלת משרין איינון, חד חיota קדיشا ממנא עליהו וקויימה עלייהו, וכלחו קא משבחן ליה לקודשא ברייך הוא עד דאתי צפרא, כד אתי צפרא, כל איינון דבستر דרום וכל ככבי דנחרاي, כלחו משבחן ואמרי שירותא לקודשא ברייך הוא כמה דאת אמר, (איוב לה) בון יחיד ככבי בקר ויריעו כל בני אלהים. בון יחיד ככבי

בָּקָר, אַלְיִן פְּכַבֵּיא דְּבָסְטֶר דָּרוֹם כִּמֵּה דָּאָת אָמֵר, (בראשית ט) וַיַּשְׁכַּם אֶבְרָהָם בַּבָּקָר. וַיַּרְיעַ צָלָל בְּגַנְיוֹ אֱלֹהִים, אַלְיִן אִגְנוֹן דְּבָסְטֶר שְׁמָאָלָא דְּאַתְּכָלִילו בַּיְמִינָא.

וּכְדִין צְפָרָא נְהִיר, וַיַּשְׁרָאֵל גַּטְלִי שִׁירְתָּא וַיַּשְׁבַּחַן לֵיהֶן לְקוֹדֵשָׁא בְּרִיךְ הוּא בַּיּוּמָא, תָּלַת זְמַנִּין בַּיּוּמָא, לְקַבֵּל תָּלַת זְמַנִּין דְּלִילִיא. וּקְיִימַן אַלְיִן לְקַבֵּיל אַלְיִן, עד דִּיסְתַּלְקֵק יָקָרָא דְּקוֹדֵשָׁא בְּרִיךְ הוּא בַּיּוּמָא וּבְלִילִיא כְּדָקָא יְאוֹת, וּקוֹדֵשָׁא בְּרִיךְ הוּא אָסְתַּלְקֵק בְּהָוּ בְשִׁית אַלְיִן.

הַהְוָא חִיּוֹתָא קְדִישָׁא דְּקִיּוֹמָא עַלְיִהוּ לְעַילָא קִיּוֹמָא עַל יִשְׁרָאֵל לְתַתָּא בְּגִין לְאַתְּקָנָא פְּלָא כְּדָקָא יְאוֹת. מַה כְּתִיב בָּה (משל לי) וַתִּקְמֵם בַּעֲדֵךְ לִילָה וַתִּתְּנַטֵּן טֶרֶף לְבִיתָה וְחַק לְגַעֲרוֹתֶיהָ. וַתִּתְּנַטֵּן טֶרֶף לְבִיתָה אַלְיִן אִגְנוֹן מְשִׁירִין דְּלִילָא, וְחַק לְגַעֲרוֹתֶיהָ אַלְיִן מְשִׁירִין דִּישְׁרָאֵל לְתַתָּא, וּבִgin כֵּךְ יָקָרָא דְּקוֹדֵשָׁא בְּרִיךְ הוּא אָסְתַּלְקֵק מִכְלָ סְטְרִין מְעַילָא וּמְתַתָּא. וְעַל דָא פְּלָא הָוּה (ס"א הוּה) בְּרִשותֶיהָ קִיּוֹמָא, וּכְלָא אִיהוּ בְּרֻעָותֶיהָ.

(איוב ט) הָאֹמֵר לְחָרָס וְלֹא יִזְרָח. רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמֵר, דָא יוֹסֵף. וּבֶעָד כּוֹכְבִים יִחְתּוּם, אַלְיִן אִגְנוֹן אֲחוֹי דְּכִתְבֵּב בְּהָוּ וְאַחֲד עַשֶּׂר כּוֹכְבִים מִשְׁתְּחוּם לֵי. דָבָר אַחֲרָה אֹמֵר לְחָרָס, דָא יַעֲקֹב, בְּשַׁעַתָּא דָאָמְרוּ לוּ הַכְּפָר נָא. וְלֹא יִזְרָח,

בשעת דאסות ליקת שכינה מניה. ובעד ככבים יחתום, בגין בנוו' אתחתם ואסטים בהורא דיליה, שמשא אתחשך וככבי לא נהירו בגין דיוסף אתפרש מאבוי. ותא חזי, מהה� יומא דהה� עובדא דיוסף, אתפרש יעקב משמושא דערסא ואשתאר אבל עד הה� יומא דאתبشر בשורה דיוסף:

ויהי יי' את יוסף ויהי איש מצליה ויהי בית אדוניו וגנו. רבי יוסי פתח, (תהלים ל) כי ה' אוהב משפט ולא יעזב את חסדייו לעולם נשמרו. הא קרא אויקמיה באברהם, את חסדייו, חסידו כתיב, וזה אמר.

תא חזי, בכל אחר דצדיקיא אזלי, קידשא בריך הוא נטיר לון ולא שביק לון. דוד אמר, (תהלים כג) גם כי אלך בגיא צלמות לא אירה רע כי אתה עמי שבתך ומשענתק וגנו. בכל אחר דצדיקיא אזלי, שכינה אזלא עמהון ולא שביק לון.

יוסוף אזל בגיא צלמות ונחתו ליה למצרים, שכינה תות עמיה. הדא הוא כתיב, ויהי יי' את יוסוף. ובгин דתות עמיה שכינה בכל מה דתוה עביד תוה מצלה בידיה. דאפילו מי דתוה בידיה והותה תעבע ליה מאריה בגונא אחרת, היה מתהפץ בידיה להויא גונא דרעותא דמאריה היה רעיה ביה. כמה דעת אמר, וירא

**אָדֹנֵינוּ כִּי יְיָ אֶתְךָ וְכָל אֲשֶׁר הוּא עֹשֶׂה יְיָ מַצְלִיחַ בְּיַדְךָ
מַצְלִיחַ בְּיַדְךָ וְדָאי, כִּי יְיָ אֶתְךָ.**

תָּא חֹזֵי, וַיַּדַּע אָדֹנֵינוּ כִּי יְיָ אֶתְךָ לֹא כִּתְבָּה, אֶלָּא וַיַּרְא
אָדֹנֵינוּ, דָּהָא בְּעִינָיו הַוָּה חַמֵּי עֹזֶבֶת דָּנָסִין בְּכָל
יּוֹמָא דְקֹדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא עַבְדִּיךְ בַּיּוֹדְךָ, וְעַל דָּא וַיַּבְרֶךְ יְיָ
אֶת בֵּית הַמִּצְרָיִם בָּגָלֵל יוֹסֵף. קֹדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא נְטִיר לֹזֶן
לְצִדְיקִיא וּבְגִנְהָן נְטֵר לֹזֶן לְרַשְׁעִיא, דָּהָא רְשִׁיעִיא
מִתְבָּרְכִּין בְּגִנְהָן דְצִדְיקִיא. בְּגִוְונָא דָא כִּתְבָּה, (שמואל ב ו)
וַיַּבְרֶךְ יְיָ אֶת בֵּית עֹזֶב אֲדֹם הַגָּתִי בְּעַבוֹר אָרוֹן
הָאֱלֹהִים.

**צִדְיקִיא, אַחֲרַנִין מִתְבָּרְכִּין בְּגִנְיִיהָ, וְאַיְנוֹן לֹא יִכְלֹו
לְאַפְתָּנוֹא (ס"א לְאַשְׁתּוּבָא) בְּזָכוֹתִיהָ, וְהָא אַוְקְמוֹתָה.
יוֹסֵף אַתְבָּרֵךְ מִאֲרִיה בְּגִנְיִיהָ, וְאַיְהוּ לֹא יִכְלֹל לְאַשְׁתּוּבָא
בְּזָכוֹתִיהָ מִפְתַּח וּלְנַפְקָא לְחִירָוּ.**

וּלְבַתֵּר אַעֲילָה לִיה בְּבֵית הַסְּתָר כִּמָּה דָאָת אָמֵר (תְּהִלִּים ק)
עֲנוּ בְּכֶבֶל רְגָלוֹ בְּרָזֶל בָּאָה נְפָשׁוֹ, עד דְלִבְתָּר
קֹדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא אֲפִיק לִיה לְחִירָוּ וּשְׁלִיטִיה עַל כָּל
אָרְעָא דְמִצְרִים. וּבָגִין כֵּךְ כִּתְבָּה וְלֹא יִזְבֹּא אֶת חַסִּידִיוֹ
לְעוֹלָם (דף קפט ע"ב) בְּשִׁמְרוֹן, חַסִּידָו כִּתְבָּה וְאַתָּמָר. וּקֹדְשָׁא
בָּרִיךְ הוּא אָגִין עַלְיָהוּ דְצִדְיקִיא, בְּעַלְמָא דִין וּבְעַלְמָא
דָאָתִי. דָכִתְבָּה, (תְּהִלִּים ח) וּשְׁמָחוֹ כָּל חֹסֵי בָּהּ לְעוֹלָם יַרְגְּנָנוּ
וְתִסְךְ עַלְמָיו וַיַּעֲלֵצְיו בְּהָאָהָבִי שָׁמֶךְ:

וַיְהִי אַחֲרֵ הָדָבָרִים הָאֶלְهָ וְתַשָּׁא אִשָּׂת אָדָנִיו אֶת עִינֶיהָ
אֶל יוֹסֵף. רַבִּי חַיָּא פָתַח וַיֹּאמֶר, (זהלים כט) בָּרוּךְ הוּא
מְלָאכִיו גָבוּרִי כַּח עֹשֵׂי דְבָרוֹ לְשֻׁמוּעָ בְּקוֹל דְבָרוֹ. תָא-
חוֹזֵי, כִּמֵה אַצְטָרִיךְ לֵיהֶ לְבָרֶגֶשׂ לְאַסְתְּמָרָא מִיחֽוּבוֹי,
וְלִמְיַהֵךְ בָּאָרֶחֶת מִתְקַנְגָא. בָגִין דָלָא יִסְטִי לֵיהֶ הַהוּא יִצְרָא-
הַרְעָא, דָאִיהוּ מִקְטָרָגָא לֵיהֶ כָל יּוֹמָא וַיּוֹמָא, כִּמֵה
דָאתָמָר.

יבגין דאייהו מקטרגא ליה תדייר, בעי בר נש לאתתקפה עלייה, ולאסתלקא עלייה באתר תקיפה. בעי למַהוּ גבר עלייה, ולאשתתפא באתר דגבורה. בגין דכד בר נש אתקפה עלייה, בדין אייהו בסטר גבורה, ואתדקק ביה לאתתקפה. בגין דההוא יוצר הרע תקיף, בעי בר נש דיהא תקייפ מיגיה.

וְאַלְיִן בָּנֵי נְשָׁא דָאַתְּתָקְפֹּו עַלְיָה, אַקְרָנוּ גַּבּוֹרִי כֶּחֶ,
לְאַשְׁתְּבַחָא זִינָא עַם זִינִיה. וְאַלְיִן אִינְנוּ מְלָאכִיו
דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דָאַתְּיִין מְסֻטָּרָא דְגַבּוֹרָה קְשִׁיאָ,
לְאַתְּתָקְפָּא עַלְיָה, גַּבּוֹרִי כֶּחֶ עֲוֹשִׁי דְבָרוֹ. בְּרָכוּ ייְהוָה
מְלָאכִיו, כִּיּוֹסֵף, דְאַקְרֵי צְדִיקָא וְגַבּוֹרָ וְגַטְרָ בְּרִיתָ קְדִישָׁא
דְאַתְּרָשִׁים בְּגַוִּיה.

**רַבְיָ אֶלְעֹזֶר אָמַר, וַיְהִי אַחֲרֵי־דָבָרִים הָאָלֶה, מַאֲיוֹת הָיָה,
הָאָוֹקְמוֹת אֶת־דָא דִיְצָר הַרְעָז מַקְטָרָג, דָא־הַו**

דרגא אחר הדברים. בגין דיווסף יָהּ לֵיהּ דוכתא לקטרגא, דהוה יוסף מסלסל בשעריה ואתקין גרמיה וקשיט ליה, פדין אתיהיב דוכתא ליצר הרע לקטרגא. דאמיר, ומה אבוי דאייהו מתאבל עליה, ויוסף מקשיט גרמיה, ומסלסל בשעריה, פדין אתגרי ביה דובא וקטריג ליה:

ויהי אחר הדברים האלה. תא חזי, בזמנא קודשא בריך הויא אשגח ביה בעלמא, למידן יתיה, ואשכח חייבין בעלמא, מה כתיב, (דברים יא) ועוצר את השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן את בולחה, וכדין ואבדתם מתרה. דהא בגין חובין דבנין נשא, שמיא וארעא אתעזרו, ולא נהגי נמוסיהון בדקה אותן.

וთא חזי, אינון דלא נטרו להאי קיימא קודשא, גרמי פרישו בין ישראל לאבויהון דבשמייא, בגין דכתיב וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחויתם להם, וככתוב ועוצר את השמים ולא יהיה מטר. דהאי אייה כמן דסגיד לאלהא אחרת, דמשקר בהאי את קיימא קדיישא. ובכ קיימא קדיישא אתבטיר בעלמא בדקה יאות, פדין קודשא בריך הויא יהיב ברכאנ לעילא לאטרקא בעלמא. כמה דאת אמר, (תהלים סח) גשם נדבות תניפה אלהים נחלתך ונגלאה אתה כוננתה. גשם נדבות, דא

גַּשֵּׁם דָּרְעוֹתָא. כִּד אַתְּ רַעַי קֹדֶשׁ אֲבִיךָ הוּא בְּכֶנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, וּבַעַי לְאַרְקָא לְה בְּרַכָּאָן, כִּדְין בְּחַלְתָּךְ וּגְלָאָה אַתָּה כּוֹנְגַתָּה.

בְּחַלְתָּךְ, אַינְנוּ יִשְׂרָאֵל, הַאַינְנוּ אַחֲסָנְתִיהָ דָקֹדֶשׁ אֲבִיךָ הוּא. פָּמָה דָאָת אָמֵר, (דברים לט) יַעֲקֹב חֶבֶל בְּחַלְתָּו. וּגְלָאָה, דָא בְּנֵסֶת יִשְׂרָאֵל, דָאֵיהִי גְּלָאָה בְּאַרְעָא אַחֲרָא, דָאֵיהִי צָחִיא לְמִשְׁתִּי, וּכְדַיְן אֵיהִי גְּלָאָה, וּכְדַיְן הַהוּא גַּשֵּׁם דָּרְעוֹתָא אֲתִיהִיב, כְּדַיְן אַתָּה כּוֹנְגַתָּה.

וּעַל דָא, שְׁמֵיא וְאַרְעָא, וְכָל חִילִיהָן, כָּלָהוּ קִיִּימָא עַל קִיּוּמָא דָא. דְכַתִּיב (ירמיה לג) אִם לֹא בְּרִיתִי יוֹמָם וּלְילָה חֲקוֹת שְׁמִים וְאַרְצִין לֹא שְׁמַתִּי. וּבְגִין כֵּךְ בַּעַי לְאוֹזְנָהָרָא בְּדָא, וְהָא אָוּקְמוּתָה. וּבְגִין כֵּךְ כְּתִיב, וְיַהִי יוֹסֵף יִפְהָה תָּאָר וִיִּפְהָה מְרָאָה, וּבְתִירִיה כְּתִיב וּתְשָׁא אִשְׁתָּאָדְנָיו אֶת עִנְיָנָה אֶל יוֹסֵף.

וַיְהִי כְּדִבְרָה אֵלָיו יוֹם יּוֹם. רַבִּי אֶלְעֹזֶר פָּתָח וּמָר, (משל)
וּלְשִׁמְרָךְ מַאֲשָׁת רַע וְגֹו, זַפְאַינְ אַינְנוּ צְדִיקִיא,
דִּידְעַי אַרְחוֹי דָקֹדֶשׁ אֲבִיךָ הוּא, לְמִזְוֵל בְּהָגֶן. בְּגִין
דַּאַינְנוּ מִשְׁתְּדָלִי בְּאֹרְיִיתָא יִמְמָא וְלִילִיא. דָכֶל מָאן
דַּאַשְׁתְּדָל בְּאֹרְיִיתָא יוֹמִי וְלִילִי, אַחֲסִין תְּרִין עַלְמִין,
עַלְמָא עַלְאָה, וְעַלְמָא (דף קצ' נ"א) תְּתָאָה. אַחֲסִין הָאֵי עַלְמָא,
אָפַע עַל גַּב דָלָא אַתְעַסֵּק בָה בְּרַבָּשׁ לְשָׁמָה, וְאַחֲסִין הַהוּא
עַלְמָא עַלְאָה, כִּד אַתְעַסֵּק בָה בְּרַבָּשׁ לְשָׁמָה.

תא חזוי, מה כתיב, (משלו ג) ארך ימים בימינה בשמאללה عشر וכבוד. ארך ימים בימינה, מאן דואזיל לימיינא דאוריתא, ארכא דחין איהו לעלמא דאתה. זכי תפנן לייקרא דאוריתא, באיהו יקרא וכתרא, לא תעטרא על כלא. כתרא דאוריתא בההוא עלמא איהו. בשמאללה عشر וכבוד, בא עולם, דאך על גב דלא אתעספ בטה לשמה, זכי בא עולם בעותרא ויקרא.

זהא רבבי חייא כה אתה מחתם לארעא דיישראל, קרא באוריתא, עד דהוו אנפוי נהירין בשמי שא. וכן קיימין קמיה כל אינון דלעאן באוריתא. הו אמר, דא אשתדל באוריתא לשמה, ודא לא אשתדל לשמה, והוה צלי על ההוא אתעספ לשמה, דליךovi הבי תדייר, ויזפי לעלמא דאתה. וצלי על ההוא דלא אתעספ בטה לשמה, דייתי אתעספ בא לשמה, ויזפי לחזי עולם. יומא חד, חמאת חד תלמיד דהוה לעי באוריתא, ואנפוי מוריין. אמר, ודאי מהרhar בחטאיה איהו דנא. אחיד לייה לקמיה, ואמשיך עלייה במליין דאוריתא, עד דאתישב רוחיה בגויה. מן ההוא יומא ולחלאת, שיוי על רוחיה, דלא ירדף בתר אינון הרהוריין בישין, וישתדל באוריתא לשמה.

אמֶר רַבִּי יוֹסֵי, כַּד חָמֵי בָּר נְשָׁה דְּהַרְהֹרִין בִּישִׁין אַתִּינְךֿ לְגַבְיהָ, יַתְעַסֵּק בְּאֹרְיִיתָא, וְכַדְין יַתְעַבְּרוּן מְגַבְיהָ. אָמֶר רַבִּי אַלְעֹזֶר, כַּד הַהוּא סְטָרָא בִּישָׁא אַתִּי לְמַפְתֵּחַ לֵיהֶךְ בָּר נְשָׁה, יְהָא מְשִׁיחָה לֵיהֶךְ לְגַבְיהָ אֹרְיִיתָא, וַיַּתְפְּרַשְׁׁ מְגַבְיהָ.

תָּא חִזֵּי, דְּהָא תְּגִיבָּן, דְּכַד הָאî סְטָרָא בִּישָׁא קִיִּימָא קִמְמִיהָ קְדוּשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַסְטָה עַל עַלְמָא בְּגִין עַוְבָּדִין בִּישִׁין. קְדוּשָׁא בְּרִיךְ הוּא חָס עַל עַלְמָא, וַיְהִיבָּ עַיְטָא לְבָנִי נְשָׁא, לְאַשְׁתָּזְבָּא מְגַבְיהָ. וְלֹא יִכְלֶל לְשִׁלְטָה אַלְיָהּוּן וְלֹא עַל עַוְבָּדִיהּוּן, וְמַאי אִיהָוּ עַיְטָא, לְאַשְׁתְּדָלָא בְּאֹרְיִיתָא, וְאַשְׁתְּזָבוּ מְגַבְיהָ. מְנֻלָּן, דְּכַתִּיבָּ, (משל ו) פֵּי גַּרְמָנָה וְתוֹרָה אָוֶר וְדָרָךְ חַיִּים תְּבוֹחוֹת מוֹסָרָה. מַה בְּתִיבָּ בְּתִירִיהָ לְשִׁמְרָד מַאֲשָׁת רַע מְחַלְקָת לְשׂוֹן נְכָרִיהָ.

וְדָא הוּא סְטָרָא מַסְאָבָא, סְטָרָא אַחֲרָא. דְּאֵיהָיָ קִיִּימָא תְּדִיר קִמְמִיהָ קְדוּשָׁא בְּרִיךְ הוּא, לְאַסְטָה עַל חֹבְּבָיוּן דְּבָנִי נְשָׁא. וְקִיִּימָא תְּדִיר לְאַסְטָה לְתַתָּא לְבָנִי נְשָׁא. קִיִּימָא תְּדִיר לְעִילָּא, בְּגִין לְאַדְפָּרָא חֹבְּבָיוּן דְּבָנִי נְשָׁא, וְלְאַסְטָה לְוֹן עַל עַוְבָּדִיהּוּן. וְבְגִין דְּאַתִּיהִיבָּ בְּרִשותִיהָ, בָּמָה דְּעַבְדָּה לֵיהֶךְ לְאִיּוֹב.

וְכֵן קִיִּימָא עַלְיָהָו לְאַסְטָה וְלְאַדְפָּרָא חֹבְּבָיוּן בְּכָל מַה דְּעַבְדָּו, בְּאַינְנוּ זָמְגִין קְדוּשָׁא בְּרִיךְ הוּא קִיִּימָא

עליהו בדינא. כדיין קאים לאסתאה לון ולאדרפרא חובייהון. וקונדשא בריך הוא חס עלייהו דישראל, ויהיב לון עיטה לאשתזובא מגיה. ובמה, בשופר ביומה דראש השנה, וביומא דכפורי בשער המשתלה דיהבין לייה, בגין לאתרפרא מאבייהו, ולאשתדלא בההיא חולקיה, והא אוקמוּת.

תא חזי, מה כתיב, (משל ה) רגליה יורדות מות שאל עצדיה יתמכו. וברוז דמיהימנותא מה כתיב, (משל ג) דרכיה דרכיו נועם וכל נתיבותיה שלום. ואלין איינון ארחין ושבילין דאוריתא, וכלא חד. האי שלום והאי מות, וכלא הפוכן דא מן דא.

וכאה חולקיהון דישראל, דאיינון מתדקין בית בקידשא בריך הוא כדקא חזי, ויהיב לון עיטה לאשתזובא מכל סטרין אחרני דעלמא. בגין דאיינון עמא קדיישא לאחסנתיה וחולקיה, ועל דא יהיב לון עיטה בכלא. וכאיין איינון בעלמא דיין, ובעלמא דאתה. תא חזי, פד האי סטרא בישא נחת ושות בעלמא, וחמי עובדין דבני נשא, דאיינון כלחו סטאין ארחיהו בעלמא. סליק לעילא ואסטין לון, ולא מללא דקידשא בריך הוא חייס על עובדי יdoi, לא ישתקרין בעלמא.

מה כתיב ויהי כדברה אל יוסף يوم יום. כדברה, (ד"ק ע"ב)
 דסלקא וסatty בכל יומא ויום, ואמר קמי קודשא
 בריך הוּא, כמה בישין כמה דלטורין, בגין לשיצאה בני
 עלמא.

מה כתיב, ולא שמע אליה לשכבר אצלה להיות עמה.
 ולא שמע אליה, בגין דאייה חייס על עלמא.
 לשכבר אצלה, מהו לשכבר אצלה. בגין לנסהא שלטנו,
 לשולטאה על עלמא, ושלטנו לא שלטה, עד דאיתיהיב
 ליה רשג.

דבר אחר לשכבר אצלה, כמה דעת אמר, (ყקרא טו) ולא איש
 אשר ישכב עם טמאה. להיות עמה למשיב לה רבו
 וברכאנ וסיעתא. דאלמלא סיועה לה מלעילא, לא
 אשთאר בעלמא אפיקלו חד. אבל בגין דקודשא בריך
 הוּא חייס על עלמא, אשთאר עלמא בקיומימה.

רבי אבא אמר, כלא איהו ארחה חדא, אבל יציר הרע
 הוּא דקא אזיל ומפתח לון לבני נשא, בגין
 לאסטהה ארהייהו ולאתדקא בהו, בכל יומא ויום,
 ובכל עידן ועידן. סטי ליה לבר נש מארחא דקשוט,
 בגין לדחיה ליה מארחא דחיה, לאמשכא ליה לגיהנום.
 זפאה איהו מאן דעביד ובנтир (נ"א זפאה מאן עבד, נтир) ארחי
 ושבילוי, בגין שלא יתדקק בה. הינו דכתיב

וַיְהִי כֹּדֶבֶת אֵל יוֹסֵף יוֹם וָלֹא שָׁמַע אֲלֵיכָה, כַּמָּה (נ"א בם) דָּאֵיכָה אָמְרָת לֵיה בְּכָל יוֹמָא. דָּהָא רֹוח מִסְאָבָא, יִצְרָרָע, אֵיכָהו מִפְתַּח לֵיה לְבָר נְשׁ, בְּכָל יוֹמָא, לְשַׁבֵּב אֲצָלָה, גֹּו גִּיחָנָם, וְלַאֲתַדְּנוֹא תִּמְןָן, לְהִיוֹת עַמָּה.

תָּא חֹזֵי, פְּד בָּר נְשׁ אֲתַדְּבָק בְּהַהוּא סְטָרָא, אֲתַמְשָׁך אֲבָתָרָה, וְאֲסַתָּא בְּעַמָּה בְּהָאֵי עַלְמָא, וְאֲסַתָּא בְּעַמָּה בְּעַלְמָא אַחֲרָא. תָּא חֹזֵי, הָאֵי סְטָרָא מִסְאָבָא, מְנוּזָלָא אֵיכָה, לְכָלּוּכָא אֵיכָה. בְּדִכְתִּיב, (ישעה ל) צָא תָּאָמֵר לוֹ, צֹואָה מִמְשָׁך. וּבִיה אֲתַדְּנוֹ מְאָן דָּאָסְטִי אֲרָחוֹי מִן אֲוֹרִיִּתָּא, וּבִיה אֲתַדְּנוֹ אַיְנוֹן חַיְיבָן דְּעַלְמָא, דְּלִית לֹזָן מְהִימָּנוֹתָא בְּקוּדָשָׁא בְּרוּךְ הוּא.

מָה כְּתִיב, וַיְהִי כְּהַיּוֹם הַזֹּה וַיָּבֹא הַבִּיתָה לְעַשּׂות מְלָאכָתוֹ וְאֵין אִישׁ מְאֻנְשֵׁי הַבִּית שָׁם בְּבִיטָה. וַיְהִי כְּהַיּוֹם הַזֹּה, יוֹמָא דִּיְצָר הַרְעָשָׁלְטָא בְּעַלְמָא, וְנַחַתָּא לְאַסְטָה לְבָנֵי נְשָׁא. אִימְתִּי, יוֹמָא דָאָתִי בָר נְשׁ לְאַתָּא בְּתִיְבָתָא עַל חֹזְבוֹי, אוֹ לְאַשְׁתַדְלָא בְּאֲוֹרִיִּתָּא, וְלִמְעָבד פְּקוּדִי דְּאֲוֹרִיִּתָּא. וּכְדִין בְּהַהוּא זְמָנָא נַחַתָּא, בְּגִינָן לְאַסְטָה לְבָנֵי עַלְמָא.

וַיָּבֹא הַבִּיתָה לְעַשּׂות מְלָאכָתוֹ, בְּגִינָן לְאַשְׁתַדְלָא בְּאֲוֹרִיִּתָּא וְלִמְעָבד פְּקוּדִי דְּאֲוֹרִיִּתָּא, דָאֵיכָהוּ מְלָאכָתוֹ דָבָר נְשׁ בְּהָאֵי עַלְמָא. וּכְיַוְן דְּעַבִּידָתָא דָבָר נְשׁ

בָּהָאֵי עַלְמָא, הוּא עֲבִידָתָא דְקֹדֶשׁ אֶבְרִיךְ הַפָּא. בַּעַי לֵיהַ לְבָרֶנֶשׁ, לְמַהוּי תְּקִיפָא בְּאָרִיא בְּכָל סְטְרוֹוי, בְּגִין דְלָא יִשְׁלֹוט עַלְוִי סְטְרָא אַחֲרָא, וְלֹא יִכְלֶל לְמַפְתִּי לֵיהַ. מַה כְּתִיב וְאַינְ אִישׁ, לִית אָבָר דִּיקּוּם לְקַבְּלִיהַ דִּיצָר הַרְעָ, וַיָּגַח בֵּיהַ קְרָבָא פְּדָקָא יָאָות.

מַאי אָוֹרְחִיהַ דִּיצָר הַרְעָ, כִּיוֹן דְחָמִי דְלִילַת בָּר נְשָׁ קָאִים לְקַבְּלִיהַ וְלְאָגְחָא בֵּיהַ קְרָבָא, מִידָה: וַתַּתְפְּשַׁהוּ בְּבָגְדוֹ לְאמֹר שְׂכָבָה עַמִּי. וַתַּתְפְּשַׁהוּ בְּבָגְדוֹ, בְּגִין דְכָד שְׁלִיט יִצְרָר הַרְעָ עַלְיהַ דָּבָר נְשָׁ, אַתְקִין לֵיהַ, וַקְשִׁיט לֵיהַ לְבוֹשָׁוִי, מְסֻלָּל בְּשֻׁעְרִיהַ. הַדָּא הוּא דְכִתִּיב וַתַּתְפְּשַׁהוּ בְּבָגְדוֹ לְאמֹר שְׂכָבָה עַמִּי, אַתְדַּבֵּק עַמִּי.

מַאן דָּאַיהַוּ זָכָא, אַתְתַקְפֵה לְקַבְּלִיהַ, וַיָּגַח בֵּיהַ קְרָבָא. מַה כְּתִיב, וַיַּעֲזֹב בְּגָדוֹ בִּידָה וַיַּנְסֵן וַיַּצֵּא הַחֹזֶה, יִשְׁבּוֹק לֵיהַ, וַיַּתְקַפֵּה לְקַבְּלִיהַ. (ס"א וַיָּגַח בֵּיהַ קְרָבָא) וַיַּעֲרוֹק מְגִיהַ, בְּגִין לְאַשְׁתּוֹבָא מְגִיהַ, וְלֹא יִשְׁלֹוט עַלְוִי.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, זָמִינֵנוּ אַיִנוֹן צְדִיקִיא לְמַחְמִי לִיצָר הַרְעָ, כַּחֲדָטָרָא רַבְּרָבָא, וַיַּתְמִהּוּן וַיַּיְמְרוּן. אַיְדִיכְלָנָא לְאַפְפִיא לֵיהַ לְטוֹרָא רַבְּרָבָא הַדִּין עַלְאָה. וַזָּמִינֵנוּ רַשְׁיָעֵיא לְמַחְמִי לֵיהַ לִיצָר הַרְעָ, דְקִיקָה כְּחוּטָא דְשֻׁעָרָא, וַיַּתְמִהּוּן וַיַּיְמְרוּן. הַיְךְ לֹא יְכִלָּנָא לְאַפְפִיא לְחוּטָא דְשֻׁעָרָא כְּדָא דְקִיקָה. אַלְיַן יְבָכוּן וְאַלְיַן יְבָפּוּן. וְקֹדֶשׁ א

בריך הוא יברך ליה מעלה, ויכוס ליה לעיניהו, ולא ישנות עוד בעלה, ויחמוץ צדיקיא ויחדונ. במא דאת אמר, (תהלים קט) **אך צדיקים יודו לשמה ישבו ישרים את פניהם.**

(דף קצא ט"א) **ויהי** אחר הדברים האלה חטא מסקה מלך מצרים וגוי. רבי יהודה פתח, (עמוס ג) הישאג אריה בעיר וטרף אין לו היתן לפיר קולו ממעונתו בלתי אם בלבד. הישאג אריה בעיר. תא חז, כמה אית לוז לבני נשא לאשגחא בפולחנא דקדשא בריך הוא. דכל מאן דاشתדל באורייתא, ובפולחנא דקדשא בריך הוא, דחלתיה ואימתיה הוא על כלא. דהא بد ברא קידשא בריך הוא עלה, עבד כל בריין דעלמא, כל חד וחד בדיוקניה בדקא חז לייה. ולבתר ברא ליה לבר בש בדיוקנא עלאה, ושלטיה על כלתו, בדיוקנא דא.

דכל זמנה דבר בש קאים בעלה, כל איבונו בריין דעלמא זקfine רישא, ומסתכלון בדיוקנא עלאה דבר בש. בדין כלתו דחלין וזעין מקמיה, כמה דאת אמר, (בראשית ט) ומוראכם וחתכם יהי על כל חיית הארץ ועל כל עוף השמים וגוי, והני מילי, بد מסתכלון וחתמן ביה, האי דיוקנא, ונשmeta ביה.

אמר רבי אלעזר, אף על גב דעתם לאו בית,
צדיקיא לא משבין מכמה דתוה דיוקנו
בקדמיה. וכד בר נש לא איזיל בארכוי דאריתא, הא'
דיוקנא קדיישא אתחלף ליה. וכדין חיות ברא ועופא
דשמייא יכלין לשולטאה עלייה, בגין דאתחלף ליה הא'
דיוקנא קדיישא, אתחלף ליה הא' דיוקנא דבר נש.

ותא חזי, קודשא בריך הוא אחלה עובדין דלעילא
וთטא, בגין לאחדרא מלין לאתריהו,
ולאשתכח רועיתיה בכל עובדי דעתמא. דניאל לא
אשתגי דיוקניה כה אפיקלו ליה בגובה דאריותא, בגין
כך אשתויב. אמר רבי חזקיה, אי הבי, הא כתיב, (דניאל
ו אלהי שלח מלאכיה וסגר פום אריותא ולא חבלוני).
משמעות הדבר בגין מלאכא דאסגר לפומייהו, לא אתחלבל.

אמר ליה, בגין דא לא אתחלבל, זהה הוא דיוקניה
דבר נש זכהה, איהו מלאכא ממש, דסגיר פימה,
וקשר לו, לבträ ליה, שלא יחלון ליה. ובגין לכך
אליהי שלח מלאכיה, ההוא הכל דיוקניין דעתמא
מתחקקו בית, ואיהו אתקייף דיוקני בי, ולא יכלו
לשולטאה בי, וסגר פומייהו, ועל דא שלח מלאכיה
ודאי.

והאי מלאכא, ההוא הכל דיוקניין מתחקקו בית.